

سر سخن:

مفهوم ایجاد امنیت شغلی برای کارگران در دولت روحانی!

بالاخره قصد دولت روحانی برای تغییر قانون کار به نفع سرمایه داران، رسانه ای شد و تعرض جدید جمهوری اسلامی به مثابه رژیم نماینده سرمایه داران به دسترنج کارگران و تشدید استثمار و تحمیل شرایط بی حقوقی باز هم بیشتری به آنان در معرض دید عموم قرار گرفت.

اساس قانون کار فعلی، همان قانون کاری است که در سال ۱۳۶۸ به دنبال پیش نویس قانون کار دست پخت احمد توکلی، اولین وزیر کار و امور اجتماعی جمهوری اسلامی تصویب گردید. آن پیش نویس که در سال ۱۳۶۱ در بحبوحه دست یازیدن رژیم به اعدامهای گسترده وحشیانه و ارتکاب به ظلم و جنایاتی فجیع در حق توده های مبارز ایران به مجلس داده شده بود با این خیال خام که در سایه آن فجایع خونین خواهند توانست بی حقوقی کامل را به کارگران ایران تحمیل کنند، هیچ حقی را برای کارگر به رسمیت نشناخته بود. پیش نویس مزبور نه فقط حقوقی چون بیمه، بازنشستگی و مواردی چون تعیین حداقل دستمزد، حداکثر ساعت کار، حداقل سن کار و غیره را از کارگران پس گرفته بود بلکه با تعویض نام کارگر به «کارپذیر» حتی قصد داشت نام کارگر را هم از کارگران ما سلب کند. اما در آن زمان، کارگران به طور یک پارچه در سراسر ایران علیه این پیش نویس به مبارزه برخاسته و با اعتراضات گسترده خود حاکمین ضد کارگر را مجبور به عقب نشینی و کنار گذاشتن آن پیش نویس کردند. در نتیجه، قانون کار دیگری که علیرغم ماهیت ضد کارگری به هر حال حقوقی هم در آن برای کارگران در نظر گرفته شده بود تنظیم و از سال ۱۳۶۹ به مرحله اجرا گذاشته شد. اما این قانون کار هم از همان آغاز تا کنون به طور مرتب توسط دولت های مختلف جمهوری اسلامی مورد دستکاری قرار گرفته و آنها کوشیده اند با حذف موادی و یا گذاشتن تبصره ای این قانون را به نفع

تجمع اعتراضی کارگران تراکتور سازی تبریز، در اعتراض به تعویق ۲ ماه حقوق!

۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه "ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی تبریز"، روز شنبه ۳ آبان ماه، در اعتراض به پرداخت نشدن ۲ ماه حقوق (شهریور و مهر ماه) و نامشخص بودن وضعیت کارخانه، مقابل درب ورودی این واحد صنعتی تجمع، و سپس با خروج از کارخانه در خیابان منتهی به آن دست به اعتراض زدند. بر اساس این گزارش، پس از خروج کارگران معترض از کارخانه، فرماندار تبریز و مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی آذربایجان شرقی برای جلوگیری از تشدید این اعتراض صنفی در جمع کارگران حاضر شدند. کارگران با دعوت فرماندار تبریز وارد کارخانه شدند و او در جمع کارگران قول داد تا چند روز آینده با دعوت مدیران کارخانه ضمن دریافت مطالبات کارگران وضعیت کارخانه را نیز مشخص کند.

هزینه زندگی ماهانه خانوار کارگری از مرز ۳ میلیون تومان گذشت

به گزارش خبرنگار ایلنا، کانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران اعلام کرد: بررسی‌های میدانی انجام شده توسط این نهاد نشان می‌دهد که برای آبان ماه سال جاری، متوسط هزینه‌های یک خانوار چهار نفره براساس قیمت‌های دولتی و آزاد از حدود ۲ میلیون و ۸۶۸ هزار تومان تا ۳ میلیون و ۲۹۸ هزار تومان در تغییر است. طبق محاسبات کانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران، ارزش ریالی سبد هزینه‌های زندگی یک خانواده متوسط کارگری در حالی برای ماه آبان تا مرز تقریبی ۳ میلیون تومان پیش رفته است که پیش از این بر اساس محاسبات کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری (یکی دیگر از تشکلهای دولتی در کارخانجات) تا پایان بهار ۹۳، ارزش هزینه سبد خانوار را تا مرز ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برآورد شده بود.

از کارگران چریک فدائی خلق پیام‌وزیم

وقتی که در ۲۵ بهمن سال ۵۳ قلب سرخ و گرم رفیق سعید پایان از تپش باز ایستاد طبقه کارگر ما یکی از رزمندگان پیگیر رهایی خود را از دست داد. چریک فدائی خلق، رفیق سعید، کارگر شرکت

واحد تهران بود که به دلیل ارتباط با یار همیشه زنده

رفیق سعید پایان

کارگران و ستم‌دیدگان، رفیق امیر پرویز پویان در سال ۵۰ دستگیر شده بود. اما دشمن نه از طریق شکنجه و اذیت و آزار خود وی و نه بقیه دستگیر شدگان آن سال به حد رابطه او با پویان و جدیتش در مبارزه برای رهایی کارگران پی نبرد. به همین دلیل سعید در بیدادگاه‌های فرمایشی رژیم شاه تنها به یک سال زندان محکوم شد. بر خورد این کارگر آگاه با مدت محکومیتش، خود نشانده حد بالای روحیه انقلابی وی می باشد. رفیق اشرف دهقانی در کتاب "بذرهای ماندگار" در رابطه با این کارگر مبارز نوشته است: "رفیقی که با من محاکمه شد "سعید پایان" نام داشت. ... در دادگاه اول، رفیق سعید پایان یک سال محکومیت گرفت که شدیداً از آن دلخور و ناراحت بود. به طور مرتب با اعتراض می گفت: یک سال خیلی کم است، تازه چند ماهش هم که گذشته!" دلیل این ناراحتی، شور و اشتیاق بی پایان سعید به دانستن هر چه بیشتر و یاد گیری مارکسیسم برای بکار گیری آن در عمل و هموار کردن راه رهایی طبقه اش بود. به همین دلیل چون می دانست که "بودن در کنار مبارزین در زندان، برای او به منزله گذراندن یک دوره ی آموزش سیاسی خواهد بود." (هماتجا) از کوتاه شدن این دوره دلگیر بود.

سعید بعد از آزادی از زندان با پیگیری تمام به دنبال پیدا کردن راهی برای پیوستن به سازمان چریک‌های فدائی خلق بود. سازمانی که برای رهایی کارگران از ظلم و ستم و استثمار نظام سرمایه داری چند سالی بود که اسلحه برداشته و با رژیم شاه می جنگید و فریاد سر می داد که "تنها راه رسیدن به آزادی مبارزه مسلحانه است". سرانجام پیگیری های سعید به بار نشست و ارتباط وی با سازمان برقرار گشت. پس از وصل ارتباط و گذراندن آموزش های لازم به اهواز منتقل شد تا در کنار رفقای دیگر به وظایفش در جهت گسترش مبارزه مسلحانه در راستای نابودی سلطه امپریالیستی و

بقیه از صفحه ۱

طبقه سرمایه داران وابسته حاکم گام بردارد. پایگاهی که رفیق در آن قرار گرفته بود وظیفه نقل و انتقال رفقا به منطقه و بر عکس را به عهده داشت و رفیق سعید پایان در همین رابطه خدمات شایانی به پیشبرد مبارزه سازمان نمود. او به مبارزه مسلحانه به مثابه شکل اصلی مبارزه اعتقاد داشت که طی آن پیشرو انقلابی به قدرت تاریخی توده نقب زده و قدرت کارگران و ستمدیدگان را که سرنوشت نبرد وابسته به آن می باشد را به میدان می کشد.

در ۲۵ بهمن سال ۵۳ سعید در جریان فعالیتهاش در پایگاه اهواز هنگامی که مشغول پاک کردن سلاح اش بود دچار حادثه جان گذازی شد. به اشتباه تیری از اسلحه او شلیک شد که به خودش اصابت کرد و از آنجا که خون ریزی اش شدید بود دو تن از رفقا مجبور شدند وی را به درمانگاهی ببرند. گزارش داده شده توسط دو تن از رفقای مزبور حاکی بود که متأسفانه دکتر آن درمانگاه با رفقا همکاری نمی کند و به همین دلیل هم آنها به ناچار، دکتر را با تهدید اسلحه مجبور به مداوای رفیق سعید می کنند. اما با شلوغ شدن محیط دکتر مزبور در لحظه ای که فرصتی می یابد شروع به داد و بیداد می کند. در این موقعیت، رفیق سعید که هم نگران وضع دو رفیق دیگر بود و هم خودش نمی خواست زنده به دست دژخیمان رژیم شاه بیافتد، با اصرار از رفقا می خواهد که با شلیک گلوله ای به زندگی او پایان داده و خود فرار کنند تا هیچ یک بدست مزدوران دشمن نیفتند. به این ترتیب زندگی سراسر مبارزه و تلاش این کارگر کمونیست که همه زندگی اش تلاش برای دانستن و فراگیری علم شرایط رهایی کارگران یعنی کمونیسم و در پرتو آن مبارزه برای رهایی طبقه کارگر ایران بود با ناامید کردن دشمن در دستگیری دو باره وی پایان یافت. قلب پرشور و سرخ رفیق سعید اینچنین از تپش باز ماند ولی تجربه ای که این کارگر آگاه و این رزمنده کمونیست و امثال او با نثار خون خود بر جای گذاشتند راه رسیدن به سوسیالیسم و آزادی را هموار نمود.

جان باختن ۳ کارگر زن پیاز کار، در مشهد!

صبح روز سه شنبه ۲۰ آبان ماه، بر اثر واژگون شدن خودرو وانت نیسان حامل زنان کارگر پیاز کار، در حوالی منطقه روستای شترک مشهد، ۳ کارگر زن جان خود را از دست داده و ۱۸ کارگر زن دیگر مصدوم گشتند. مجروحان این سانحه به بیمارستان های مشهد منتقل شدند. که دو تن از مصدومان در بخش آی سی یو بستری شده اند. بر اساس گزارش یکی از شاهدان عینی، این حادثه صبح زود و در حین انتقال این کارگران به مزرعه رخ داد. این زنان، کارگر فصلی بودند و به عنوان کارگرکشاورزی در مزرعه کار می کردند، حمل و نقلشان توسط کارفرما صورت می گرفته است.

سفیدامضاء، قراردادهای «ننگین» و غیره نیز به اجرا در می آیند کار را به جانی رسانده است که در حال حاضر مطابق آمار خود رژیم بیش از ۹۵ درصد یا به قول وزارت کار تحت ریاست علی ربیعی (از ارادل و اوباش حمله کننده به «خانه کارگر» کارگران مبارز در تهران در سال ۱۳۵۸ و وزیر کار کنونی دولت روحانی) « تقریباً تمامی قراردادهای کاری کشور به صورت کوتاه مدت یکماهه تا نهایتاً یکساله در آمده است». اتفاقاً اعتراض علیه قراردادهای موقت در اشکال گوناگونش امروز یکی از حوزه های مبارزه شدید و گسترده کارگران ایران را تشکیل می دهد. در چنین شرایطی است که وزارت ضد کارگری دولت روحانی در حالی که با اعلام موافقت با تبدیل قرارداد های موقت به قراردادهای دائم قصد دارد خود را هم صدا با کارگران نشان داده و مبارزات کارگران را در این حوزه خاموش سازد، در عین حال با تغییراتی که در بندهای دیگر قانون کار می دهد در صدد ایجاد شرایطی بس وحشیانه تر از شرایط استثمار کنونی برای کارگران می باشد. اولاً تبدیل قراردادهای موقت به دائم عدم امنیت شغلی را برای کارگران منتفی نمی سازد و آنها کمکان با عدم امنیت شغلی مواجه خواهند بود. چرا که به همانگونه که اشاره شد بندهایی که قرار است به ماده ۲۱ قانون کار اضافه شود پیشاپیش اخراج کارگران توسط سرمایه داران را بدون آن که به مرجعی پاسخگو باشند تضمین نموده و دست آنان را در فسخ قرارداد کاری و بیکارسازی کارگران باز گذاشته است. ثانیاً، نگاهی به مواردی دیگر از تغییراتی که قرار است در قانون کار داده شود مبین تعرضاتی آشکار به حقوق کارگران است و امتیازی را که تبدیل قرارداد موقت به دائم ممکن است برای کارگران به بار آورد را از قبل از او باز می ستاند. از جمله وزارت کار خواهان تغییر در ماده ۴۱ قانون کار می باشد که مربوط به تعیین حداقل دستمزد برای کارگران ظاهراً به میزان تورم در جامعه به طور سالیانه می شود. بر اساس تغییر مورد نظر حال باید «شرایط اقتصادی کشور» نیز به عنوان یک معیار در تعیین حداقل دستمزد در نظر گرفته شود. مسلم است که این تغییر، دست «شورای عالی کار» را کاملاً باز می گذارد که به بهانه بد بودن شرایط اقتصادی کشور بار این بدی یا به عبارتی دیگر بار بحران لاعلاج در سیستم سرمایه داری حاکم بر جامعه را هر چه بیشتر به دوش کارگران تحمیل کرده و حتی از افزایش چندرغازی (و نه واقعاً مطابق تورم موجود) که هر سال به میزان حداقل دستمزد اضافه می شد جلوگیری نماید. اینها صرفاً نمونه های برجسته از کوشش در ایجاد تغییراتی در قانون کار به ضرر کارگران و به نفع سرمایه داران از طرف وزارت کار دولت روحانی است. تغییراتی که جای تردید به جا نمی گذارند که در اثر آنها علیرغم تبدیل قراردادهای موقت به قراردادهای دائم شرایط کار و زیست و معاش کارگران از وضعیت اسفناکی که امروز با آن دست به گریبانند وخیم تر نیز خواهد شد. دست اندرکاران کنونی جمهوری اسلامی در

سرمایه داران به قول خود «اصلاح» کنند. در ادامه روند فوق است که امروز شاهدیم که دولت روحانی در صدد تغییر قانون کار به شیوه ای بیشرمانه تر از دولت های گذشته به نفع سرمایه داران بر آمده و قابل توجه است که وزارت کار، تغییرات مورد نظر خود در قانون کار فعلی را با عنوان شدیداً ریاکارانه «ایجاد امنیت شغلی برای نیروی کار» ارائه داده است. ولی اتفاقاً یکی از مهمترین تلاش های این وزارت در تغییر قانون کار به موضوع باز گذاشتن دست سرمایه داران در اخراج کارگران بر می گردد که با اضافه کردن بندهایی به ماده ۲۱ قانون کار فعلی سعی در عملی کردن آن دارند. نکات برجسته در این بندها آن است که اولاً به خود کارفرما اختیار داده می شود که به بهانه هائی نظیر کاهش تولید، به راحتی کارگر را از کار اخراج نماید. ثانیاً به «کمیته انضباطی» کارخانه و یا محل کار که مسلماً از وابستگان به وزارت اطلاعات رژیم تشکیل گشته اختیار داده می شود که هر زمان تشخیص داد کارگری را به بهانه عدم رعایت مقررات انضباطی از کار بیکار سازد. در ضمن، هر چند در حال حاضر نیز محیط کار برای کارگران شدیداً پلیسی یا به عبارتی امنیتی است با واگذاری اخراج کارگر به تشخیص و تصمیم «کمیته انضباطی» سعی در تشدید اختناق حاکم بر محیط کار و اعمال فشار امنیتی هر چه بیشتری را روی کارگران دارند. واضح است که با چنین تغییری در قانون کار و واگذاری اختیار اخراج کارگران به میل و اراده و تصمیم کارفرما و ایادیش، بر خلاف ادعای فریبکارانه وزارت کار، هر گونه امنیت شغلی کارگران از بین خواهد رفت بدون این که کارگر اخراج شده هیچ مرجعی برای شکایت و رسیدگی به امر اخراج خود را داشته باشد. این تحمیل بی حقوقی کامل به کارگران به حدی آشکار و بیشرمانه است که حتی خیرگزاری به اصطلاح کارگری خود رژیم (ایلنا) نیز با ابراز این سخن که در طی ده روز اخیر «همزمان با افزایش تلاش دولت برای تغییر قانون کار»، حداقل ۱۱۰۹ کارگر از کار اخراج شده اند، با طنز از « نگرانی وزارت کار از «ناکافی» بودن قدرت کارفرمایان برای اخراج کارگران» صحبت کرده است.

نکته برجسته دیگر در تلاش دولت روحانی در تغییر قانون کار، مربوط به اعلام وزارت کار در تبدیل قراردادهای موقت به قراردادهای دائم می باشد. این امری است که ظاهراً به سود طبقه کارگر ایران جلوه می کند. در این رابطه باید دانست که آنچه امروز به کارفرمایان امکان اخراج وسیع کارگران بدون قبول هیچگونه مسئولیتی در قبال وی را داده است ناشی از اقدام دولت رفسنجانی در اشاعه قراردادهای موقت می باشد. به واقع قدرت سرمایه داران در اخراج کارگران عمدتاً به باز گذاشتن دست سرمایه داران در تحمیل قراردادهای موقت به کارگران بر می گردد. وسعت یافتن این نوع قرارداد بین کارگر و سرمایه دار که امروز در شکل هائی چون قرارداد

وزارت کار امروز با این واقعیت هم روبرو هستند که کارگران در شرایط فقدان هیچگونه امکان بیان آزادانه مسایل و خواستههای خود، با شیوه های به اصطلاح غیر قانونی و غیر مجاز، به اقدامات معترضان دست می زنند. در نتیجه ضمن ابراز جملات فریبکارانه ای از این قبیل که در وضعیت موجود «انگیزه و شادمانی نیروی کار کشور به شدت کاهش یافته است» و این وضع، « بهره وری را نیز به شدت تحت تاثیر خود قرار می دهد.» سعی دارند تلاش خود برای تغییر قانون کار به سود سرمایه داران را به خاطر تأمین منافع کارگران جلوه دهند تا شاید از این طریق به طور موقت هم شده با فریب کارگران سدی در مقابل مبارزات آنان با سرمایه داران و دولت حامی شان به وجود آورند. اما تناقض بین ادعای فریبکارانه ی ایجاد امنیت شغلی برای کارگران با اعطای حق اخراج به سرمایه دار و ایادیش کافی است تا کارگران ما به فریبکارانه بودن ادعاهای از اذل و اوباشان جمع شده در وزارت کار پی برده و در یابند که برداشتن موانع قانونی اخراج کارگران از مقابل سرمایه داران در طرح «اصلاحی»، به تنهایی کارگران ایران را در وضعیتی قرار می دهد که کارگران تحت ستم افغان در ایران اکنون در آن به سر می برند که به دلیل آن که دستشان در مقابل مظالم سرمایه داران به جانی بند نیست مجبور به تن دادن به بدترین شرایط استثمار شده اند.

همانطور که ملاحظه شد بررسی تغییراتی که دولت روحانی قصد انجام آنها در قانون کار را دارد جز برای ایجاد شرایط دلخواه برای سرمایه داران در جهت تمویل بی حقوقی کامل به کارگران و بالا کشیدن هر چه افزونتر دسترنج کارگران توسط سرمایه داران نیست. این تغییرات قدمی در جهت تبدیل قانون کار کنونی به طرح قانون کار توکلی و تحقق آرزوی سرمایه داران محسوب می شود. بر این اساس، مهم است به این واقعیت توجه شود که چه دولت روحانی و چه دولت های پیشین جمهوری اسلامی تنها با سرکوب خونین کارگران و دیگر توده های تحت ستم ایران و به زبانی دیگر در سایه اختناق و دیکتاتوری شدیداً قهر آمیزی که در جامعه بر قرار کرده اند (تحت عنوان پیاده کردن اسلام در جامعه و مسلمان کردن آحاد آن) امکان تمویل شرایط وحشیانه استثمار طبقه کارگر ایران را یافته اند. به واقع می توان گفت که همه سرکوب های ددمنشانه و خون آشامی های جمهوری اسلامی در کل جامعه ایران با هدف ایجاد شرایط مطلوب استثمار برای تأمین منافع سرمایه داران صورت می گیرد. با درک این واقعیت است که مبارزه با دیکتاتوری که به هیچوجه از مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و نابودی سیستم سرمایه داری حاکم بر جامعه منفک نیست و اعمال قدرت انقلابی اساس آن مبارزه را تشکیل می دهد، حقانیت خود را عیان می سازد. چرا که تنها اعمال قدرت انقلابی در مقابل قدرت ضد انقلابی قادر به تضعیف جبهه سرمایه داران و تغییر توازن قوا به نفع طبقه کارگر می باشد. مسلم است که این

واقعیت، ذره ای از اهمیت مبارزه در هر شکل ممکن برای مقابله با اقدامات ضد کارگری اخیر سران جمهوری اسلامی که خواستار تغییرات باز هم بیشتری به ضرر کارگران در قانون کار ارتجاعی کنونی هستند نمی کاهد. از این رو این وظیفه بر دوش کارگران مقرر دارد که با مبارزه یکپارچه و ایستادگی در مقابل دولت که به مفهوم مبارزه طبقاتی آنها علیه سرمایه داران و رژیم حامی آنهاست همچون سال ۱۳۶۱ دشمنان خود را در تحقق آرزوهای ننگین خود علیه طبقه کارگر ایران ناکام سازند. به امید آن روز که کارگران ما در سایه اعمال قدرت انقلابی علیه دشمنان طبقاتی خود قادر به ایجاد تشکل های اقتصادی و سیاسی خود شده و با سرنگونی قدرت جهانی سرمایه داران، در شوراهای کارگری خویش طرح قانون کاری که بیانگر منافع کارگران باشد را به دست خود تنظیم نمایند.

کارگران "شیشه آبگینه" در محوطه کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند!

۸۰ کارگر از کارخانه "شیشه آبگینه" در پی تداوم بی‌توجهی کارفرما به پرداخت مطالبات صنفیشان و هم چنین اخراج دو نفر از همکارانشان صبح روز سه شنبه ۶ آبان ماه، در محوطه کارخانه تجمع کردند. به گفته کارگران، قرار بود ظرف دیروز و امروز کارفرمای کارخانه شیشه آبگینه بخشی از مطالبات سه ماهه گذشته کارگران را برای از سر گیری فعالیت مجدد کارخانه پرداخت کند اما هنوز این وعده عملی نشده است و دو مدبری که امروز به کارخانه آمده‌اند با مشاهده اعتراض کارگران برای بار دیگر وعده پرداخت بخشی از معوقات سه ماهه گذشته را تا بعد از ظهر امروز دادند. بر اساس این گزارش، مهم‌ترین عامل اعتراض کارگران، اخراج دو نفر از همکارانشان به بهانه پیگیری مطالبات صنفی خود و بقیه کارگران بوده است. به همین دلیل کارگران معترض شیشه آبگینه علی‌رغم میل کارفرما، دو کارگر اخراجی را به داخل کارخانه راه داده‌اند. کارگران معترض شیشه آبگینه معتقدند اعتراض کارگران جمعی است و این دو نفر به اندازه سایر کارگران پیگیر مطالبات قانونی و صنفی خود بودند و کارفرما به اشتباه آنان را به عنوان عاملین اعتراض اخراج کرده است. یکی از کارگران اخراجی در این رابطه اظهار داشت؛ در پی تشدید مشکلات کارخانه "شیشه آبگینه" روز

سه شنبه ۲۹ مهرماه، من و چهار کارگر دیگر به عنوان نمایندگان منتخب کارگران برای مشخص شدن وضعیت کارخانه و ۳۰۰ کارگر به دفتر مرکزی کارخانه در تهران رفتیم که در آن دیدار اعضای هیئت مدیره و مدیر عامل کارخانه وعده حضور در کارخانه و پرداخت بخشی از معوقات حقوقی کارگران را حداکثر تا پایان هفته دادند. اما صبح یکشنبه چهارم آبان ماه، وقتی کارفرما برای دومین بار طی ماه‌های اخیر به کارخانه آمد در اولین اقدام برای از سر گیری فعالیت تولیدی در کارخانه شیشه آبگینه، حکم اخراج من و همکارم را صادر کرد. در خاتمه این گزارش آمده است که این کارخانه حدود ۱۰۰ کارگر رسمی و ۲۰۰ کارگر قراردادی با سابقه دارد که وضعیت پیش آمده آنان را نگران تأمین معاش خانواده و امنیت شغلی خود کرده است.

کارگران آبفای آبادان مبادرت به تجمع اعتراضی نمودند!

تجمع اعتراضی کارگران آبفای آبادان

کارگران به عدم دریافت ۵ ماه حقوق و اخراج نماینده صنفی شان اعتراض دارند.

صبح روز دوشنبه پنجم آبان ماه، ۱۴۰ کارگر شرکت پیمانکاری "ارمغان نمای شوشتر" (مجری پروژه‌های شرکت آبفای آبادان)، در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق فروردین، اردیبهشت، مرداد، شهریور و مهر و اخراج یکی از کارگران، در پی تداوم بی‌توجهی کارفرمایان به مطالبات صنفی‌شان، در مقابل ساختمان مرکزی شرکت آب و فاضلاب آبادان مبادرت به تجمع اعتراضی نمودند. به گفته کارگران، شرکت "ارمغان نمای شوشتر" به تازگی، یکی از کارگران این شرکت را به اتهام پیگیری مطالبات معوقه همکارانش اخراج کرده است. هیچکدام از مسئولان شهرستان آبادان همانند فرمانداری، اداره کار و شرکت آب و فاضلاب در هیچ یک از اعتراضات پاسخگوی مطالبات کارگران نبودند. بر اساس گفته این کارگر همه کارگران شرکت در حال حاضر از بلاتکلیفی و بی توجهی مسئولان خسته شده‌اند.

موقفیت اعتراض ۱۸ روزه صدها کارگر نورد و لوله صفا!

در پی ادامه اعتراضات صنفی کارگران کارخانه نورد و لوله صفا (واقع در شهرستان ساوه)، که منجر به ممانعت کارفرما از ورود هزار تن از کارگران و ۱۰۰ نفر از کارکنان معترض به کارخانه شده بود صبح روز یکشنبه ۴ آبان ماه، ۱۰۰ نفر از کارمندان بخش اداری کارخانه به کار سابق خود بازگشتند در حالی که ۱۰۰۰ کارگر اخراجی هنوز

نامه اعتراض آمیز کارگران ماشین سازی تبریز!

کارگران ریخته گری ماشین سازی تبریز با ارسال نامه ای به وزیر کار به افزایش سالانه سن بازنشستگی کارگران این بخش اعتراض نمودند. این کارگران که تحت مسئولیت "صندوق حمایت و بازنشستگی آینده ساز" مشغول به کارند در نامه خود تصریح کرده اند: "در صندوق آینده ساز ابتدا برای مشاغل سخت و زیان آور شرط سنی نبود و مطابق قانون عمل می شد ولی با اعمال مقررات مصوب خود در سال ۹۲ شرط سنی ۴۵ سال و در سال ۹۳ شرط سنی ۵۰ سال را اعلام و اجرا می کنند و معلوم نیست که بعد از آن، چه مقرراتی را اتخاذ خواهد نمود."

جان باختن کارگر پتروشیمی کارون در حین کار و مصدومیت دو کارگر دیگر!

بر اساس گزارشی از بندر ماهشهر، روز پنجشنبه ۱۵ آبان ماه، کارگر متخصص برق در پتروشیمی کارون زمانی که همراه با ناظر فنی و دستیار ناظر وارد اتاق پست برق (substation transformer) می شود، بر اثر میدان مغناطیسی ترانسفورموتوری که دارای جریان برق بود دچار برق گرفتگی شده و جان خود را از دست می دهد. بر مبنای این گزارش، شدت جریان ۳۳ هزار ولتی ترانسفورماتور به حدی بود که جسم این کارگر جان باخته، در کمتر از یک ثانیه بر اثر حرارت ناشی از آن سوزانده شد. پس از این حادثه یکی از سه کارگری که وارد پست برق شده بودند به سرعت از محل حادثه بیرون آمده و فریاد زد: "این ترانسفورماتور که هنوز برق دارد!" دو کارگر دیگری که به عنوان ناظر و کمک ناظر در پست برق همراه این کارگر بودند بر اثر حرارت ایجاد شده دچار سوختگی شدند. در خاتمه گزارش آمده است، مطابق اصول ایمنی و فنی حضور در پست برق نیازمند صدور مجوز فعالیت (پریمیت) است اما مواقعی هم پیش می آید که برحسب ضرورت فنی مسئله، کارگر با هماهنگی واحد ایمنی وارد پست برق می شود. در روز سه شنبه ۲۰ آبان ماه، به دنبال انتشار توضیحات روابط عمومی پتروشیمی کارون در رابطه با علت مرگ این کارگر و رخ دادن این حادثه برخی از کارگران این واحد واکنش نشان داده و مدعی شدند که علت این حادثه به قطع نشدن جریان برق مربوط می شود و توضیحات روابط عمومی شرکت متناقض و غیر قانع کننده است.

بخش بزرگی از مطالبات کارگران کارخانه قند اهواز پرداخت شد!

به گزارش ایلنا از کارخانه قند و تصفیه شکر اهواز، به دنبال مبارزات پیگیرانه کارگران این کارخانه و تجمع اعتراضی ۵ روزه آن ها در تیر ماه سال جاری سرانجام بانک های ملی و ملت به عنوان سهام داران اصلی این کارخانه با پرداخت ۴۵ ماه معوقات حقوقی کارگران موافقت کردند. در نتیجه در مرداد ماه، ۲ میلیارد تومان از حقوق های معوقه کارگران پرداخت شد اما هنوز ۷۰۰ میلیون

که در زمان تحسن، به دلیل خودداری نیروهای فنی از حضور در محل کار، هیچ مجوز قانونی برای فعالیت و حتی تردد کارگران فنی در محوطه پتروشیمی صادر نمی شد. برابر آیین نامه های حفاظت فنی و ایمنی و بهداشت کار در مجتمع های پتروشیمی و پالایشگاهی زیر مجموعه وزارت نفت، فعالیت و حتی تردد تمامی کارکنان و کارگران شاغل در محوطه مجتمع های نفتی و گازی منوط به دریافت مجوزهای قانونی است که اصطلاحاً به آن ها "پریمیت" گفته می شود. این مجوزها بطور معمول در برگه های کاغذی زرد رنگ صادر می شوند و مسئولیت آن برعهده کارکنان واحد بهره برداری است.

دومین روز تجمع کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام، مقابل دیوان عدالت اداری!

شماری از کارگران پتروشیمی ایلام، پس از تجمع صبح روز یکشنبه ۲۵ آبان ماه، در مقابل مجلس شورای اسلامی، صبح روز دوشنبه ۲۶ آبان ماه، برای دومین روز متوالی در اعتراض به دریافت نکردن پنج ماه حقوق و هم چنین از دست دادن شغلشان مقابل ساختمان دیوان عدالت اداری تجمع کردند. یکی از کارگران حاضر در تجمع این روز گفت: ۷۰ نفر از کارگران پتروشیمی ایلام با سوابق کاری ۲ تا ۱۰ سال در تاریخ ۷ مرداد ماه، بدون هیچ دلیل موجهی اخراج شدند و کارفرما چند روز بعد از اخراج ما حدود ۱۰۰ کارگر جدید را به بهانه کمبود نیروی انسانی سریعاً استخدام کرد. این کارگر با تاکید بر ماهیت صنفی اعتراض کارگران، گفت: کارگران پتروشیمی ایلام پیش از این نیز در اوایل مهرماه سال جاری به تهران آمده بودند و تجمعی اعتراضی مقابل ساختمان مجلس برپا کرده بودند اما به دلیل بی تفاوتی نمایندگان ناچار شدیم اعتراض صنفی خود را تکرار کنیم. این کارگر در بخش پایانی سخنان خود اظهار داشت: با وجود آن که دیوان عدالت اداری قول بررسی پرونده کارگران پتروشیمی ایلام را داده اما تا مشخص نشدن وضعیتمان در تهران می مانیم.

یک کارگر ساختمانی بر اثر ریزش آوار جان خود را از دست داد!

صبح روز شنبه ۱۰ آبان ماه، یک کارگر ۲۸ ساله ساختمانی در حین تخریب بخشی از یک ساختمان سه طبقه قدیمی در خیابان بهنود تهران، بر اثر ریزش دیوارهای جانبی در زیر آوار گرفتار شد و در محل حادثه جان خود را از دست داد.

بلا تکلیف بودند. کارگران معترض به خاطر تعویق سه ماه حقوق و ۱۸ ماه بیمه، در محوطه کارخانه تجمع کرده بودند. کارگران مدعی اند، حداقل کاری که کارفرما برای پرداخت مطالبات آنان می تواند انجام دهد جدا از منابع مالی سرشاری که هر ماه از دست رنج کارگران بدست می آورد، فروش یکی از خودروهای لوکسی است که در اختیار فرزنداناش قرار داده است. بر اساس این گزارش، یکی از کارگران معترض گفت: کارگران اقدام غیرقانونی کارفرما را به اداره کار، فرمانداری، نهادهای نظارتی و... گزارش داده اند اما این نهادها تاکنون هیچ اقدامی برای لغو ممنوعیت ورود کارگران به کارخانه انجام ندادند. کارفرما می گوید کارکنند تا فروش داشته باشم و معوقاتتان را بدهم اما کارگران دیگر به او اعتماد ندارند چرا که پنج سال است وضعیت به همین ترتیب است. و بعد از هر بار تجمع اعتراضی، کارفرما برای خاتمه دادن به وضعیت پیش آمده یک ماه از حقوق معوقه کارگران را واریز می کند. مبارزات کارگران سرانجام به نتیجه رسید و صبح روز شنبه ۱۷ آبان ماه درهای کارخانه "لوله صفا" به روی کارگران معترض باز شد. به این ترتیب بعد از گذشت ۱۸ روز اعتصاب و در پی وعده های کارفرما کارگران به اعتراض صنفی شان پایان داده و به کار بازگشته اند. بر اساس این گزارش، کارفرما وعده داده است حقوق کارگران را از این پس در روز پنجم هر ماه پرداخت کند. او در عین حال وعده داده که سه ماه حقوق معوقه کارگران را به شرط افزایش ظرفیت تولید کارخانه به بالای ۵۰ درصد و ۱۸ ماه بیمه معوقه آنان را از طریق رایزنی با سازمان تامین اجتماعی پرداخت کند.

کارگران پتروشیمی بوعلی برای دومین روز تجمع کردند!

به گزارش ایلنا به تاریخ ۷ آبان ماه، جمعی از کارکنان رسمی "مجتمع پتروشیمی بوعلی" در بندر امام، در ادامه اقدام اعتراضی روز گذشته خود بار دیگر برای چند ساعتی دست به تجمع زدند. بر اساس این گزارش، حدود ۲۰۰ نفر از کارکنان رسمی مجتمع پتروشیمی بوعلی به نشانه اعتراض در شبستان مسجد این مجتمع صنعتی جمع شده بودند که سرانجام این تجمع اعتراضی با تصمیم کارگران خاتمه یافت و تمامی کارکنان معترض به محل کار خود بازگشتند. گفته می شود در نتیجه این تجمع فعالیت روزانه نیروهای فنی شاغل در مجتمع پتروشیمی بوعلی به حالت تعلیق در آمده بود چرا

باقی مانده که مربوط به حقوق اضافه کاری ۹۹ کارگر این کارخانه می باشد. بنا بر این گزارش، از نیمه تابستان سال ۸۷ که این کارخانه به طور کامل تعطیل شد در مجموع ۹۹ کارگر داشت که در این فاصله ۴۵ کارگر بازنشسته شده اند و مابقی صرفاً برای حضور و غیاب در کارخانه حضور فیزیکی دارند و هیچ فعالیت تولیدی انجام نمی دهند. بر اساس این گزارش با اینکه کارگران قند اهواز تمام تلاش خود را برای محقق کردن مطالباتشان انجام دادند اما دو بانک ملی و ملت با ادعای اختلاف نظر بین خود تا آبان ماه امسال از پرداخت حقوق کارگران سر باز زده اند.

اخراج ۹ کارگر رسمی "گاز لوله" پس از مخالفت با موقتی شدن قرارداد کارشان!

روز پنجشنبه یکم آبان ماه، کارگری در ساوه، اطلاع رسانی کرد که: کارفرمای شرکت تولیدی "گاز لوله" ساوه (از شرکت های زیر مجموعه شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی)، از بازگشت به کار ۹ کارگر رسمی این شرکت تولیدی خود داری نموده است. کارفرما در شهریور ماه به دلیل مخالفت این کارگران با تغییر قرارداد کارشان از "دائمی" به "موقت"، آن ها را - که هر کدام حداقل ۱۵ سال سابقه کار دارند - به بهانه این که نیازی به آن ها ندارد، اخراج کرده بود. در این گزارش آمده است؛ کارخانه "گاز لوله" ۶۰ کارگر دارد که ۱۶ نفرشان رسمی هستند. کارفرما برای اخراج ۹ کارگر رسمی یاد شده روز یکشنبه ۲۳ شهریور ماه جاری، درب های کارخانه را به روی آنان بست و از ورودشان به کارخانه ممانعت کرد، بنابراین آنان ناچار شدند با طرح شکایت در اداره کار ساوه برای بازگشت به کار اقدام کنند. به دنبال طرح این شکایت، در تاریخ روز دوشنبه ۲۸ مهر ماه، وقتی که این کارگران با وجود دریافت حکم بازگشت به کار به کارخانه مراجعه کردند، کارفرما در مقابل این حکم مقاومت کرد و به این کارگران اجازه نداد به کارشان برگردند. کارفرما ابتدا به این کارگران پیشنهاد داده بود آنان را به ازای پرداخت حق سنوات - به نسبت هر سال سابقه کار معادل دو ماه آخرین حقوق - بازخرید کند و سپس با آنان قرارداد یکساله منعقد کند اما کارگران با این پیشنهاد مخالفت کردند.

تجمع اعتراضی کارگران پیمانی فاز ۱۷ و ۱۸ عسلویه!

روز چهارشنبه ۷ آبان ماه، ساعت ۳ بعد از ظهر حدود ۱۰۰ نفر از کارگرانی که به واسطه استخدام

در شرکت های پیمانکاری دست سوم منطقه پارس جنوبی در احداث پروژه های مجتمع های پتروشیمی و پالایشگاهی فازهای ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی مشغول کار هستند در مقابل دفتر "شرکت مدیریت طرح های صنعتی" (I. P. M. I) تجمع اعتراضی ای برپا کردند. این تجمع اعتراضی به دلیل پرداخت نشدن حقوق و مزایایی است که از تیر ماه سال جاری تاکنون به تاخیر افتاده است و به همین دلیل تجمع کنندگان با اطلاع پیمانکاران بخشی از ساعت کار امروز را به برپایی این اقدام اعتراضی اختصاص دادند. معترضان امروز به نمایندگی از حدود ۲ هزار کارگری تجمع کرده اند که حداقل در ۱۰ شرکت پیمانکاری به عنوان کارگر قراردادی مشغول فعالیت اند.

اعتراض کارگران شرکت "معدن جو" به عدم پرداخت دستمزد و اخراج کارگران!

یکی از کارگران اخراجی شرکت "معدن جو" در شهرستان زرنده که در ۷۵ کیلومتری کرمان واقع شده، روز پنجشنبه ۸ آبان ماه، از اخراج ۱۱۵ کارگر این شرکت زغال سنگ در یک هفته گذشته خبر داد و گفت: این کارگران روز سه شنبه ۶ آبان ماه، به دلیل تعویق سه ماه حقوق و شیوه اجرای تعدیل نیرو در شرکت زغال سنگ "معدن جو"، مقابل فرمانداری زرنده تجمع کرده بودند. این شرکت با ادعای "عدم گردش مالی ناشی از بی پولی شرکت های معدنی" از ابتدای سال جاری تا کنون حدود ۳۰ نفر از کارگران را پس از خاتمه قرارداد اخراج کرده و از پرداخت دستمزد کارگران خود داری نموده است. کارگر مزبور در ادامه صحبت هایش تاکید نمود که کارگران این واحد تولیدی در اعتراض به این وضع دست از کار کشیده و خواهان بازگشت به کار کارگران اخراجی و پرداخت معوقات چند ماهه خود می باشند. بر اساس این گزارش، از ابتدای امسال تا کنون مسئولین این شرکت در سه مرحله کارگران را اخراج کرده اند و دلیل این امر را ورشکستگی شرکت و قیمت پایین فروش زغال سنگ در بازار عنوان کرده اند. علیرغم پیگیری های کارگران اخراجی شرکت معدن جو، هیچ مقام مسئولی صدای آن ها را نمی شنود و شرایط برای تامین هزینه روزمره با توجه به طولانی شدن پرداخت معوقات روز به روز بدتر می شود. این کارگر می گوید الان چند روز است که هر روز از ساعت ۵ و ۳۰ دقیقه صبح تا ساعت ۹ به همراه سایر کارگران اخراجی در معدن جمع می شویم تا یکی از مسئولین پاسخ گوی مطالباتمان باشد اما تاکنون هیچ اقدام عملی از سوی آنان صورت نگرفته است.

جان باختن یک کارگر ساختمانی در مشهد!

روز سه شنبه ۶ آبان ماه، در پروژه ساختمانی چهار طبقه طرح توسعه بیمارستان پاستور مشهد، یک شاخه تیر آهن هنگام جا به جایی توسط جرثقیل، از طبقه دوم همین ساختمان رها و با کارگر ساختمانی ۳۰ ساله ای که مشغول کار در طبقه منفی دو بود، تصادم میکند. در اثر این برخورد، کارگر ساختمانی جان خود را از دست می دهد.

جان باختن دو کارگر پتروشیمی جم در حین کار!

به گزارش یکی از کارگران پتروشیمی جم، بعد از ظهر روز سه شنبه ۱۳ آبان ماه، دو نفر از کارگران تعمیرات واحد "الفین" پتروشیمی جم، حین شستشوی یکی از مخازن گاز، دچار سانحه گشتند. بر اساس این گزارش، در ابتدا یکی از کارگران مشغول شستشوی یکی از مخازن با گاز نیتروژن بود که به علت ازدحام گاز نیتروژن دچار گاز گرفتگی شده و بیهوش می شود، و کارگر دیگری که در پایین مخزن متوجه وقوع حادثه می شود به قصد کمک به همکارش وارد مخزن می شود که وی نیز دچار گاز گرفتگی شده و هر دو جان خود را از دست می دهند. در تشریح این حادثه یکی از کارگران پتروشیمی جم گفت: حوالی ساعت ۱۴ روز سه شنبه، یکی از کارگران واحد تعمیرات به دستور یک مسئول ایمنی برای شستشوی و خارج کردن شیئی که درون یکی از مخازن افتاده بود وارد مخزن می شود. وی با بیان این که مطابق اصول حفاظت ایمنی و بهداشت کار، می بایست قبل از ورود کارگران به داخل مخازن، میزان گاز موجود در آن مخازن توسط عوامل بهره بردار سنجیده شود، گفت: از قرار معلوم این قاعده و اصل حیاتی ایمنی توسط مسئولان مربوطه در این مورد رعایت نمی شود. در زمان حادثه مسئول ایمنی بدون این که هیچ اطلاعاتی از وضعیت گاز موجود در مخازن داشته باشد، پرمیت (مجوز کار این کارگر) را صادر کرده است. کوتاه زمانی پس از ورود کارگر جان باختن به داخل مخزن گاز، او دچار گاز گرفتگی می شود و در این هنگام یکی دیگر از کارگران واحد تعمیرات که در همان واحد مسئولیت هدایت جرثقیل را بر عهده داشته است با مشاهده گاز گرفتگی همکارش برای نجات وی

تجمع اعتراضی کارگران و بازنشستگان نساجی مازندران در مقابل فرمانداری قائمشهر!

به گزارش یکی از کارگران "نساجی مازندران"، در پی لغو جلسه روز چهارشنبه ۳۰ مهر ماه مقامات محلی با "علی ربیعی" وزیر کار در تهران، و عدم دریافت پاسخ برای حدود ۱۵ میلیارد تومان مطالبات معوقه کارگران این واحد تولیدی، بیش از ۱۰۰ کارگر شاغل و بازنشسته نساجی مازندران صبح روز پنجشنبه ۱ آبان ماه، برای سومین روز متوالی مقابل فرمانداری قائمشهر تجمع کردند. بر اساس این گزارش، بانک ملی به عنوان سهامدار اصلی می‌خواهد با فروش قطعه‌ای زمین به ارزش ۸۳ میلیارد تومان مطالبات کارگران را پرداخت کند اما سازمان تأمین اجتماعی به دلیلی بدهی قبلی نساجی مازندران این زمین را توقیف کرده است. در جلسه روز چهارشنبه ۳۰ مهر ماه، قرار بود زمینه تسهیل فروش این زمین فراهم شود تا بانک ملی بتواند مطالبات کارگران و سازمان تأمین اجتماعی را پرداخت کند.

۴ ماه حقوق، به کارگران پروفیل ساوه پرداخت نشده است!

روز شنبه ۳ آبان ماه، انتشار گزارشی از کارخانه "نورد پروفیل ساوه" از عدم دریافت دستمزد حدود هزار کارگر این کارخانه طی ۴ ماه گذشته خبر داد. معوقات حقوقی کارگران پیش از این به پنج ماه می‌رسید اما به دنبال برپایی تجمعات اعتراضی یک هفته‌ای کارگران در خرداد ماه و شهریور در محوطه ساختمان اداری کارخانه، کارفرما با پرداخت یک ماه حقوق موافقت نمود و سرانجام در روز چهارشنبه ۳۰ مهر ماه این حقوق را پرداخت نمود. به این ترتیب معوقات حقوقی کارگران به چهار ماه کاهش یافت. بر اساس این خبر تاخیر در پرداخت حقوق و سهم بیمه کارگران به سازمان تأمین اجتماعی به روالی عادی در این کارخانه بدل شده است. کارگران این کارخانه علاوه بر عدم دریافت حقوق ماه‌های تیر، مرداد، شهریور و مهر سال جاری، از وجود نداشتن امنیت شغلی به دلیل قرار دادهای موقت شغلی‌شان نیز نگران‌اند.

جان باختن یک کارگر بر اثر برق گرفتگی در هرمزگان!

یک کارگر ۴۰ ساله در رودان هرمزگان روز پنجشنبه ۱۵ آبان ماه، بر اثر برق گرفتگی در پمپ بنزین بهشت زهرای این شهر جان خود را از دست داد. بر اساس اظهارات شاهدان عینی، این کارگر در پمپ بنزین یاد شده مشغول کار لوله کشی ساختمان بوده که ناگهان دچار برق گرفتگی می‌شود.

دست از کار کشیده و به همراه خانواده هایشان در محل کارخانه تجمع کرده بودند. علاوه بر خواست فوری پرداخت حقوق معوقه، کارگران خواستار تعیین تکلیف وضعیت حق بیمه ۳ ساله خود هستند که از حقوق آنان کسر شده است.

کاهش ۶۰۰ هزار نفری زنان شاغل تحت پوشش تأمین اجتماعی

یکی از مسئولین رژیم در نهاد های رژیم ساخته کارگری در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اشاره به این که دو و نیم میلیون زن سرپرست خانوار در کشور وجود دارد، گفت: بیش از یک میلیون نفر از این زنان بیمه نیستند. این نماینده اسبق مجلس با اشاره به اهمیت ایجاد قوانینی برای زنان کارگر اظهار کرد: در این چند سال اخیر حدود ۵۰۰ الی ۶۰۰ هزار نفر از نیروی کار زنان حذف شده‌اند. در واقع در گذشته ما حدود یک میلیون و ۹۰۰ هزار نفر زن شاغل تحت پوشش تأمین اجتماعی داشتیم که اکنون این تعداد به یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر رسیده است که افت قابل توجهی در نیروی کار زنان را نشان می‌دهد.

جان باختن ۸۴ کارگر مرد و ۳ کارگر زن در خراسان رضوی طی نیمه نخست سال جاری!

به گزارش مرکز پزشکی قانونی استان خراسان رضوی در روز سه شنبه ۶ آبان ماه، ۸۷ نفر در خراسان رضوی در نیمه نخست امسال بر اثر حوادث حین کار جان خود را از دست دادند. در این آمار، شمار قربانیان مرد ۸۴ نفر و زن ۳ نفر گزارش شده است. در این گزارش هم چنین آمده است که یک هزار و ۸۱ نفر در این استان در نیمه نخست امسال بر اثر حوادث حین کار مصدوم و مجروح شدند. بررسی آمارهای گزارش تازه پزشکی قانونی نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر، اصابت جسم سخت، سقوط از بلندی، برق گرفتگی، غرق شدن و سوختگی از جمله مهمترین عوامل فوت ناشی از حوادث کار در استان خراسان رضوی بوده اند.

وارد مخزن می‌شود که وی نیز در نهایت دچار گاز گرفتگی می‌شود. بعد از وقوع حادثه با اطلاع رسانی سایر کارگران دو آمبولانس در صحنه حادثه حاضر می‌شوند اما به دلیل نداشتن امکاناتی اولیه درمانی همانند ماسک و کپسول اکسیژن دوباره برای تجهیز شدن به پایگاه خود باز می‌گردند که این مسئله باعث ایجاد تاخیر ۲۰ دقیقه‌ای در عملیات امداد و نجات می‌شود.

تداوم مبارزه کارگران معترض "گیلانا"!

به گزارش ایلنا، هم زمان با چهل و دومین روز از شروع اعتراضات صنفی کارگران کاشی گیلانا، روز سه شنبه ۶ آبان ماه، دو تن از مدیران هم سو با کارگران معترض به اتهام تمرد از اجرای حکم قضایی (توقیف اموال کارخانه)، به شعبه ۱۰۱ دادسرای شهرستان رودبار احضار شدند. بر اساس این گزارش، ایجاد پرونده قضایی برای مدیران داخلی و اداری کارخانه کاشی گیلانا در پی ممانعت جمعی کارگران از خروج بخشی از اموال کارخانه صورت گرفته است. بر اساس این گزارش، نخستین بار این دو مدیر داخلی که همانند سایر کارگران گیلانا از سال ۸۸ نتوانسته‌اند مطالبات حقوقی ۱۶ ماه گذشته خود را وصول کنند، در روز چهارشنبه ۳۰ مهر ماه، به دادگاه احضار شده بودند که با قید ضمانت دو تن از همکاران به صورت موقت آزاد شدند. در همین روز، هشت نفر از کارگران معترض کارخانه کاشی گیلانا نیز، به پلیس امنیت رودبار احضار شده بودند. در ادامه این گزارش آمده است که کارفرمای جدید کارخانه کاشی گیلانا بعد از آغاز به کار مجدد کارخانه بعد از ۸ ماه تعطیلی، از روز شنبه ۱۰ خرداد ماه، ۳۵ کارگر را برای جبران کمبود نیروی کار استخدام کرد که در نهایت حدود ۲۰ کارگر تا به امروز در این کارخانه باقی مانده‌اند و مابقی خود خواسته به دلایل مختلفی همانند تعویق حقوق حاضر به ادامه همکاری نبودند. این گزارش می‌افزاید؛ در کارخانه کاشی گیلانا، هیچکدام از کارگران قرار دادی، قرار داد کار و بیمه ندارند و تا به امروز به جز دریافت مبلغی ناچیز، آن هم به صورت علی الحساب، مابقی حقوق خود را از کارفرما طلب دارند. بر اساس این گزارش، ۱۶۰ کارگر کارخانه کاشی گیلانا به دلیل عدم دریافت بیش از ۱۶ ماه حقوق معوقه بیش از چهل روز است که دست از کار کشیده‌اند. در این گزارش هم چنین آمده است که مدیر مالی کاشی گیلانا صبح روز پنجشنبه ۱ آبان ماه، در سی و هفتمین روز از آغاز اعتراض صنفی کارگران حداقل ۲۰ کارگر قراردادی را به دستور سهامداران اصلی اخراج کرده است.

بازداشت تعدادی از کارگران کارخانه یک و یک!

در پی تجمع کارگران کارخانه "یک و یک" دشت مرغاب واقع در استان فارس در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان، ۱۰ کارگر از سوی نیروهای انتظامی رژیم بازداشت شدند. بر اساس گزارشات منتشر شده صدها نفر از کارگران کارخانه "یک و یک" که ماه هاست حقوق دریافت نکرده اند، با هدف اعتراض به عدم رسیدگی به حق و حقوق خود

بلاتکلیفی ۳۶ کارگر اخراجی کارخانه "سیمان کارون" خوزستان!

روز سه شنبه ۶ آبان ماه، یک کارگر اخراجی کارخانه "سیمان کارون" در خوزستان، گزارش داد که از اوایل مهر ماه سال جاری، با بازگشت ۲۹ کارگر از تعداد ۶۵ کارگر قراردادی شاغل در کارخانه سیمان کارون در شهر گلگیر شهرستان مسجد سلیمان، که روز شنبه اول شهریور ماه سال جاری به بهانه اتمام قرار داد کاری، اخراج شده بودند، تغییری در وضعیت اخراج ۳۶ کارگر باقی‌مانده به وجود نیامده است. بر اساس این گزارش، کارفرمای کارخانه سیمان کارون بعد از پیگیری‌های کارگران اخراجی از نهادهای دولتی مستقر در استان همچون استانداری، فرمانداری، اداره کار و اعضای شورای شهر "گلگیر" ناچار می‌شود تعداد ۲۹ کارگر با سوابق ۱۵ سال را در اوایل مهر ماه سال جاری مجدداً به کار بازگرداند. این گزارش در خاتمه می‌افزاید؛ سال گذشته نیز کارگران شاغل در این کارخانه در اعتراض به شرایط کار به مدت دو هفته دست از کار کشیده و در محوطه کارخانه مبادرت به تحصن کرده بودند.

کارفرما مانع ادامه کار ۲ کارگر با حکم بازگشت به کار" در پالایشگاه آبادان شد!

روز شنبه ۱۷ آبان ماه، خبری انتشار یافت مبنی بر این که کارفرمای شرکت پیمانکاری "تئین صنعت فردان" پس از گذشت شش ماه از بیکارسازی دو نماینده کارگری در بخش حمل و نقل پالایشگاه آبادان، با وجود صدور احکام بازگشت به کار از ورود آنان به محل کارخانه جلوگیری می‌کند. یکی از کارگران اخراجی پالایشگاه آبادان در تشریح جزئیات این خبر گفت: با وجود آن که من و همکارم از هیات تشخیص اداره کار و نهاد رسیدگی کننده در قوه قضائیه حکم بازگشت به کار گرفتیم به دلیل ممانعت پیمانکار هنوز موفق به ادامه کار در پالایشگاه آبادان نشدیم. کارفرما اعتقادی به اجرای احکام صادره ندارد و ظاهراً معتقد است کارگران قراردادی نمی‌توانند حق و حقوقی داشته باشند. وی در بخش پایانی گفت: بر اساس احکام صادره، کارفرما مکلف به پرداخت معوقات حقوقی و بیمه‌های شش ماه گذشته ماست، که در این خصوص نیز کارفرما از حکم قانون تمکین نمی‌کند.

۲۳۷ حادثه کار در آذربایجان شرقی، طی نیمه نخست سال جاری!

روابط عمومی پزشکی قانونی استان آذربایجان

شرقی، روز شنبه ۱۷ آبان ماه، طی گزارشی اعلام کرد که: تعداد افراد کشته شده در نیمه نخست سال جاری، ۲۴ مورد بوده و در همین مدت تعداد مصدومین ناشی از حوادث کار ۷۱۳ نفر بوده اند که از این تعداد ۱۳ نفر زن و ۷۰۰ نفر مرد بودند. در این گزارش آمده است: تعداد کل متوفیات ناشی از حوادث کاری در سال گذشته ۸۲ نفر و تعداد کل مصدومین ناشی از حوادث کاری مراجعه کننده به مراکز پزشکی قانونی برابر با یک هزار و ۳۸۸ مورد بوده است. پزشکی قانونی آذربایجان شرقی هم چنین در این گزارش یاد آور شده است: در سال ۱۳۹۲ استان آذربایجان شرقی، از نظر تعداد متوفیات حوادث کاری در رده ششم کشوری بعد از استان‌های تهران، خراسان رضوی، فارس و البرز قرار داشته است.

بیکاری ۳۵ کارگر پتروشیمی هگمتانه بدون دریافت ۴ ماه حقوق!

روز چهارشنبه ۷ آبان ماه، ایلنا گزارش داد که یک شرکت پیمانکاری در پروژه پتروشیمی هگمتانه همدان، ۳۵ نفر از پرسنل پایبند خود را در سه ماه گذشته اخراج کرده و پیگیری‌های حقوقی پرسنل اخراجی برای دریافت معوقات حقوقی ۷ ماهه‌شان بی‌نتیجه مانده است. کارگران ۴ ماه دستمزد معوقه و بین ۴ تا ۷ ماه عدم واریز بیمه، عیدی، حقوق سنوات، خواربار و حق مسکن را از این شرکت پیمانکاری طلبکارند. مراجعه چندباره کارگران پتروشیمی هگمتانه به اداره کار و تجمع در برابر استانداری همدان و امضای نامه دسته جمعی برای پیگیری مطالباتشان تاکنون بی‌نتیجه مانده است. کارگران پتروشیمی هگمتانه دلیل این امر را تخلف شرکت پیمانکاری در عدم انعقاد قرارداد کتبی بین پرسنل و شرکت پیمانکاری عنوان کرده‌اند. هم اکنون صد و ده نفر نیروی کار متخصص در این شرکت به صورت قراردادی مشغول به کارند که به دلیل متوقف بودن پروژه در بلاتکلیفی به سر می‌برند. یکی از کارگران اخراجی این شرکت روز شنبه ۱۰ آبان ماه، مسئولیت تعدیل کارگران را متوجه کارفرمای اصلی دانست و گفت: این واحد پتروشیمی شرایط را طوری از قبل چیده بود که پس از اخراج معلوم نیست ما نیروی پیمانکار

اخبار این ماهنامه منعکس کننده گوشه ای از شرایط زندگی، کار و مبارزات کارگران ایران و موقعیتی است که سرمایه داران زانو صفت برای کارگران ما به وجود آورده اند. این اخبار در خود رسانه های رژیم نیز (عمدتاً در گزارشات اینستا) انعکاس یافته اند.

بودیم یا نیروی پتروشیمی هگمتانه. نیروهای شاغل در بخش پایبند نیروهای متخصص هستند و پایه حقوق بالایی دارند. شرکت پیمانکاری ما را به عنوان واسطه و معرف در اختیار پتروشیمی هگمتانه گذاشت و از آن پس ما به عنوان نیروی موقت زیر نظر پتروشیمی هگمتانه بودیم و نیروی قرارداد مستقیم محسوب می‌شویم و نه نیروی پیمانکار. این کارگر اخراجی هم چنین گفت: در این شرکت اداره همه امور به دست یک فرد است که متأسفانه توجهی به حقوق کارگران ندارد. بر همین اساس در چند ماه گذشته، چند بار به همراه سایر کارگران اخراجی در برابر پتروشیمی هگمتانه تجمع کردیم اما مسئولین شرکت به کمک نیروی انتظامی ما را متفرق کردند.

۱۰۰ کارگر شهرداری فسا، ۲ ماه حقوق دریافت نکرده اند!

یک از کارگران خدماتی شهرداری فسا، روز شنبه ۱۰ آبان ماه، از عدم پرداخت دو ماه حقوق ۱۰۰ کارگر خدماتی و فضای سبز شهرداری "فسا" در استان فارس خبر داد و گفت، این کارگران که تحت مسئولیت دو شرکت پیمانکاری در نقاط مختلف شهر فسا به کارهای خدماتی و فضای سبز مشغول‌اند، حقوق شهریور و مهرماه سال جاری را دریافت نکرده‌اند. در شرایطی که پیمانکاران شهرداری فسا به مشکلات کارگران زیر مجموعه خود بی‌تفاوت‌اند تعداد زیادی از این کارگران با وجود بازگشایی مدارس توانایی خرید ملزومات تحصیلی فرزندان‌شان را ندارند.

جار و جنجال های دولت و مجلس و فقیر تر شدن کارگران!

روز یکشنبه ۱۱ آبان ماه، کارگری در مازندران گفت: در حالی که دولت و مجلس به عنوان مسئولان شرایط فعلی اقتصاد کشور به بحث‌های سیاسی و انتخاباتی مشغولند، کارگران به دلیل عدم تامین نیازهای معیشتی روز به روز فقیرتر می‌شوند. شرایط اقتصادی کشور با تحمیل تورم افسار گسیخته به مردم، قامت جامعه کارگری را خم کرده و تامین معیشت آن‌ها را با مشکلات جدی مواجه کرده است. متأسفانه نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی و حداقل‌های لازم برای تامین معیشت خانوار کارگری از فاصله فاحشی برخوردارند و این وضعیت بیشترین فشار را به جامعه کارگری وارد می‌کند.

۱۵۰ کارگر قند کامیاب دو ماه حقوق دریافت نکرده اند!

یک کارگر معترض که نخواست نامش فاش شود روز شنبه ۲۴ آبان ماه، از پرداخت نشدن دو ماه حقوق نزدیک به ۱۵۰ کارگر قند کامیاب خمینی‌شهر از شهرستان‌های استان اصفهان، خبر داد و گفت: اگر چه قسمت قابل توجهی از معوقات کارگران قند کامیاب در ماه‌های گذشته پرداخت شده است اما این کارگران در ماه‌های دی و بهمن پارسال حقوق نگرفته‌اند. این کارگران در عین حال از رویه معمول شدن یک ماه تاخیر در پرداخت حقوق‌شان

ناراضی‌اند. حدود ۱۵۰ کارگر در کارخانه قند کامیاب کار می‌کنند که حداقل ۲۶ نفرشان رسمی هستند اما قرارداد کار مابقی به صورت سه ماهه تمدید می‌شود.

اخراج ۵ کارگر رسمی کارخانه ایران زاک، در قزوین!

یکی از کارگران کارخانه "ایران زاک" در قزوین، روز یکشنبه ۴ آبان ماه، خبر داد که هنوز مطالبات دو ماهه (شهریور و مهر) حدود ۶۰ کارگر کارخانه "ایران زاک" پرداخت نشده است. و کارفرما به جای پرداخت دستمزد کارگران، ۵ کارگر رسمی واحد تولید کننده انواع آدامس کارخانه "ایران زاک" به دلیلی که از آن بی اطلاعند، اخراج کرده است. بر اساس گفته این کارگر؛ کارفرمای کارخانه "ایران زاک" برای رهایی از کارگران رسمی و پرداخت نکردن مطالبات معوقه‌شان، در اقدامی توهین آمیز پس از سال‌ها کار، در های کارخانه را به روی آنان بسته است و کارگران ناچار شده‌اند با طرح شکایت در اداره کار شهر صنعتی البرز برای بازگشت به کار خود اقدام کنند. گفته می‌شود کارفرمای این کارخانه بازگشت به کار این کارگران اخراجی را مشروط به بازپس گیری شکایتشان در اداره کار کرده است.

جلوگیری کارفرما از ورود کارگر اخراجی پتروشیمی ایلام، علیرغم حکم اداره کار به کارخانه!

روز دوشنبه ۵ آبان ماه، یکی از کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام، اعلام داشت: بیش از ۱۰۰ کارگر اخراجی پتروشیمی ایلام با وجود حقوق معوقه و حکم اداره کار مبنی بر بازگشت به کار، اجازه ندارند به این واحد تولیدی وارد شوند. بر اساس این گزارش، ۱۸ روز از مذاکرات نمایندگان کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام با مدیران میانی این مجموعه و مقامات محلی و ارائه پیشنهادها کتبی کارگران (در قالب نامه به کارفرما) برای فراهم شدن مقدمات بازگشت به کارشان می‌گذرد اما کارفرما تاکنون به این پیشنهادها پاسخ نداده است. کارفرما نه معوقات ایام کار کارگران در تیر و ۷ روز ابتدایی مرداد امسال را پرداخت می‌کند، و نه اجازه ورود کارگران به کارخانه را می‌دهد. این کارگر در خاتمه افزود: کارفرمای این کارخانه یک

بار در تاریخ روز دوشنبه ۱۶ تیر ماه و یک بار دیگر در تاریخ روز سه شنبه ۷ مرداد ماه، به ترتیب ۴۰ و ۶۴ کارگر پتروشیمی ایلام را اخراج کرده و با شکایت به دیوان عدالت اداری توانسته است از اجرای حکم اداره کار مبنی بر بازگشت به کار این کارگران به طور موقت جلوگیری کند.

هم زمانی تجمع اعتراضی کارگران ساختمانی در مقابل مجلس رژیم با کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام!

صبح روز یکشنبه ۲۵ آبان ماه، حدود ۱۰۰۰ کارگر ساختمانی در اعتراض به تغییر قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی در مقابل ساختمان "مجلس شورای اسلامی" در تهران تجمع کردند. کارگران ساختمانی معترض می‌گویند در صورت اعمال تغییرات مورد نظر مجلس در قانون بیمه کارگران ساختمانی، اگر چه در ظاهر ادعا شده که این امر به خاطر بیمه این کارگران می باشد اما به دلیل ساز و کار غیر قابل اجرای دریافت حق بیمه سهم کارفرما، علاوه بر آن که عملاً هیچ کارگر ساختمانی جدیدی بیمه نخواهد شد، حدود ۴۰۰ هزار کارگر ساختمانی بیمه شده نیز بیمه خود را از دست خواهند داد. این تجمع اعتراضی در زمانی صورت گرفت که حدود ۱۰۰ نفر از کارگران پتروشیمی ایلام نیز در اعتراض به عدم اجازه بازگشت به کارخانه توسط کارفرما در همین محل دست به تجمع اعتراضی زده بودند. هم زمانی این دو تجمع از یک طرف گستردگی اجحافات و ظلم کارفرمایان در حق کارگران در سراسر کشور و از طرف دیگر همبستگی کارگران در مقابل دشمنان مشترکشان را به نمایش می گذارد.

حرکت سمبولیک جمعی از کارگران معدن سنگرود در انتقاد به بی توجهی رسانه ها به مطالباتشان!

صبح روز پنجشنبه ۲۲ آبان ماه، جمعی از کارگران معدن سنگرود به نمایندگی از ۳۰۰ کارگر این معدن که طی یک ماه گذشته با برپایی تجمعات اعتراضی خواستار لغو انحلال این معدن و ادامه کار شده بودند، در یک حرکت سمبولیک به قصد رساندن صدای اعتراضشان به رسانه‌ها در نمایشگاه مطبوعات در تهران حاضر شدند. یکی از کارگرانی که در نمایشگاه حضور یافته بود با انتقاد از رسانه‌ها به دلیل بی‌توجهی به یک سال اعتراض همکارانش گفت: در حالی که این رسانه‌ها با میلیاردها تومان پول بیت المال اداره می‌شوند کمترین توجهی به مطالبات ما کارگران ندارند. ما از یک سال پیش و برای تحقق مطالباتمان بارها دست به اعتراض صنفی و اعتصاب زده‌ایم اما این

رسانه‌ها برای یکبار هم که شده اعتراضات ما را پوشش نداده‌اند. وی در خاتمه افزود: شرکت البرز غربی (کارفرما) به بهانه به صرفه نبودن معدن به دنبال انحلالش هستند آن هم در شرایطی که بر اساس نظر کارشناسان روس و ترک حداقل ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تن زغال سنگ استخراج نشده در معدن وجود دارد بنابراین اصرار آنان به انحلال شائبه‌هایی را به وجود آورده است.

۱۸ کارگر شرکت نادر لبن، بدون دریافت ۳ تا ۵ ماه حقوق، بیکار گشتند!

یکی از کارگران بیکار شده شرکت تعاونی صنایع شیر "نادر لبن" تویسرکان، روز شنبه ۱۷ آبان ماه، خبر داد که، تقریباً دو هفته‌ای است که این شرکت به علت اختلافات داخلی میان مدیر سابق و مدیر جدید تعطیل شده است و ۱۸ کارگر این کارخانه با معوقات حقوقی بین ۳ تا ۵ ماه بیکار شده‌اند. این کارگر در ادامه گفت: از چهارم آبان ماه این شرکت به طور کامل تعطیل شده و برخی از کارگران از خردادماه و برخی هم از مردادماه سال جاری حقوق دریافت نکرده‌اند. آن عده ای هم که دریافتی داشته اند کمتر از نصف حقوق‌شان را گرفته‌اند. این کارگر ادامه داد؛ هنوز هیچ قولی بابت پرداخت حقوق های معوقه و دستمزد به ما داده نشده و معلوم نیست با این وضع وخیم بیکاری که در شهرستان تویسرکان وجود دارد تکلیف کارگران این شرکت چه می‌شود. یکی دیگر از کارگران این کارخانه تعطیل شده، در رابطه با معضل بیکاری در شهرستان تویسرکان و استان همدان گفت: بسیاری از شرکت‌هایی که در اطراف ما هستند نیز با همین مشکلات در پرداخت مزد و معوقات حقوقی مواجه اند و این باعث می‌شود با تعطیلی واحدهای صنعتی، معضل بیکاری در این شهرستان جدی تر از قبل شود. گفتنی است که چندی پیش بنا به گزارش پایگاه خبری صبح الوند، در نشست دو روزه مسئولین استان همدان که در تویسرکان برگزار شد، محمد مهدی مفتاح نماینده تویسرکان در مجلس با بیان اینکه هم اکنون نرخ بیکاری در استان همدان به ۱۲ درصد رسیده است گفته بود: این میزان بیکاری همدان را در فهرست استان‌های با درصد بالای بیکاری در کشور قرار داده است. نرخ بیکاری در شهرستان تویسرکان بالاتر از سایر نقاط استان همدان است و متأسفانه به علت نبود رونق در صنعت در حال حاضر نرخ بالای بیکاری در شهرستان همدان و فامنین بیداد می‌کند.

בלاتکلیفی کارگران سیمان لوشان و تجمع آنان!

روز سه شنبه ۲۰ آبان ماه، ۳۰ نفر از کارگران شاغل در کارخانه سیمان لوشان با سفر به مرکز شهرستان مقابل ساختمان فرمانداری رودبار تجمع کردند. بر اساس این گزارش کارگران معترض می‌گویند: دولت نباید نسبت به وضعیت وخیم اقتصادی کارگران بیکار این کارخانه بی‌تفاوت باشد و اگر برنامه‌ای برای تغییر این وضعیت دارد، باید سریعتر اجرا کند. بعد از تعطیلی این واحد تولیدی هم اکنون ۵۵ کارگر پیمانی و ۱۷ کارگر

رسمی با سوابق ۱۰ تا ۱۸ سال بلاتکلیف رها شده اند. در ارتباط با تجمعات اعتراضی این کارگران باید توجه نمود که، جمعی از کارگران قراردادی سیمان لوشان در استان گیلان، صبح روز دوشنبه ۲۴ شهریور ماه، با سفر به تهران در اعتراض به بلاتکلیفی ۵۵ نفر از همکارانشان در نتیجه تعطیلی این واحد تولیدی، مقابل ساختمان بنیاد مستضعفان تجمع کردند. یکی از کارگران معترض که در این تجمع اعتراضی حضور داشت، گفت: مشکلات کارگران سیمان لوشان از مرداد ماه سال ۹۲ زمانی آغاز شد که دولت وقت به بهانه‌های مختلف این واحد صنعتی را تعطیل اعلام کرد. در همین رابطه ۱۸۰ نفر از کارگران کارخانه سیمان لوشان قبل و بعد از تعطیلی کارخانه (مردادماه ۹۲) طی چند مرحله اخراج شده‌اند.

"اخلال در نظم عمومی و امنیت کشور"، شروطی برای ممانعت از تجمعات اعتراض کارگری!

صبح روز یکشنبه ۲۵ آبان ماه، سخنگوی وزارت کشور گفت: هیچ کسی مانع ایجاد تجمعات مسالمت‌آمیز کارگری برای مطالبه حقوق و مزایا نمی‌شود و وزارت کشور هم به این نوع اجتماعات مجوز می‌دهد. مگر این که منجر به اخلال در نظم عمومی شود. و در ادامه شرط جدیدی به این ادعا اضافه نمود و گفت: این اجتماعات نباید منجر به خدشه دار کردن امنیت کشور شود تا جایی که تجمعات آسیبی به امنیت کشور نزنند این تجمعات برگزار شده و می‌شود!!

۲۰۰ کارگر کارخانه شیرین نوین سمنان، بدون قرارداد کاری!

یکی از کارگران کارخانه صنایع غذایی شیرین نوین سمنان، روز یکشنبه ۲۵ آبان ماه، از فقدان امنیت شغلی حدود ۲۰۰ کارگر این کارخانه به سبب نداشتن قرارداد کاری خبر داد و گفت: کارخانه شیرین نوین حدود ۲۰۰ کارگر قراردادی دارد که کارفرما بدون عقد قرارداد کار از آنان استفاده می‌کند و حداقل حقوق قانونی را با تاخیر ۱۰ تا ۱۵ روزه پرداخت می‌کند. به گفته این کارگر، کارفرما بابت اضافه کاری‌ها و شب کاری‌های اجباری پولی به کارگران پرداخت نمی‌کند. کارگران موقت این کارخانه پس از دو تا ۸ سال کار هم چنان حداقل حقوق را دریافت می‌کنند.

اخراج ۱۱۰۹ کارگر همزمان با تلاش رژیم برای تغییر قانون کار!

گزارش‌های منتشر شده در رسانه‌ها نشان می‌دهند از زمانی که قصد دولت برای تغییر قانون در رسانه‌ها منعکس گشته در طی ده روز حداقل ۱۱۰۹ کارگر اخراج شده‌اند. به گزارش ایلنا در تاریخ سه شنبه ۶ آبان ماه، در شرایطی که دولت پروژه تغییر قانون کار را با شعار "تامین امنیت شغلی کارگران" دنبال می‌کند، کارگران معتقدند: در صورت تصویب این قانون، علی‌رغم ادعای طراحانش ته مانده موانع قانونی اخراج کارگران نیز برداشته خواهد شد.

تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی قو در اعتراض به نحوه پرداخت مطالباتشان!

یکی از کارگران معترض کارخانه روغن نباتی قو، صبح روز یکشنبه ۱۸ آبان ماه، با اعلام خبر تجمع اعتراضی حدود یکصد نفر از کارگران این کارخانه، گفت: امروز دومین روزی است که کارگران شاغل و بازنشسته در اعتراض به نحوه پرداخت مطالبات مزدی خود در مقابل محوطه ورودی کارخانه مبادرت به تجمع کرده اند. روز گذشته، شنبه ۱۷ آبان ماه، نیز کارگران شاغل و بازنشسته این واحد صنعتی در همین مکان تجمعی را در اعتراض به نحوه پرداخت مطالبات مزدی خود برپا کرده بودند که در نهایت کارفرما بخشی از مطالبات معوقه کارگران شاغل را پرداخت کرد. وی با بیان این که از شهریور ماه سال جاری تاکنون روند پرداخت مطالبات جاری حدود ۳۰۰ کارگر کارخانه روغن نباتی قو دچار مشکل شده‌است، افزود: آن زمان نیز کارگران چند نوبت به نشانه اعتراض تجمع کرده بودند و در نهایت کارفرما وعده داد که مطالبات معوقه کارگران شاغل را با یک ماه تاخیر و در سه قسط پرداخت کند. بر این اساس انتظار می‌رفت که کارگران این واحد صنعتی حقوق شهریور ماه خود را بصورت تدریجی در تاریخ‌های ۱۰، ۲۰ و ۳۰ مهرماه دریافت کنند اما در عمل پس از تجمع دیروز بود که کارفرما قسط اول از حقوق شهریور ماه کارگران را پرداخت کرد.

تداوم مبارزات کارگران فولاد سازی ترنی ایتالیا در اعتراض به اخراج همکارانشان!

روز شنبه ۸ نوامبر (۱۷ آبان ماه)، صدها نفر از کارگران مجتمع بزرگ فولاد سازی ترنی ایتالیا، بار دیگر در اعتراض به اخراج ۵۵۰ نفر از

همکارانشان در برابر ساختمان وزارت توسعه اقتصادی در رم تجمع کردند. یکی از کارگران حاضر در تجمع، گفت: کارخانه ما مهم‌ترین کارخانه تولید فولاد اینوکس در ایتالیا و اروپاست، به همین علت دولت باید تعهد دهد که هیچ یک از کارگران این کارخانه اخراج نخواهد شد. بر مبنای این خبر، کارگران معترض، خواستار کمک دولت برای جلوگیری از اخراج صدها کارگر این کارخانه آلمانی در خاک ایتالیا شدند. اوایل نوامبر، نیز بیش از ۶۰۰ نفر از کارگران این کارخانه در حالی که شعار می‌دادند "کار، کار"، با تجمع در مقابل ساختمان وزارت توسعه اقتصادی ایتالیا در رم، به تصمیم مسئولان این کارخانه برای اخراج صدها کارگر اعتراض کردند. در همان زمان یکی از کارگران معترض این کارخانه گفت: "در حال حاضر ۵۵۰ نفر از مجموع ۳ هزار کارگر و کارمند این مجتمع بزرگ فولادسازی اخراج شده‌اند و شرکت قصد دارد تولیدات خود را کاهش دهد که این به معنای اخراج شدن شمار بیشتری از کارگران است". کارگران معترض در جریان این راهپیمایی اعتراضی در شهر رم پیش از رسیدن به وزارت توسعه اقتصادی، مورد ضرب و شتم پلیس ضد شورش قرار گرفتند، در این درگیری ۴ نفر از کارگران زخمی و به بیمارستان منتقل شدند. یکی دیگر از کارگران گفت: "ما از ۱۰ روز پیش تظاهرات اعتراض آمیز خود را به اخراج کارگران آغاز کرده‌ایم و تا زمانی که دولت به ما اطمینان ندهد این افراد می‌توانند به سرکار خود بازگردند و هیچ کارگر این مجتمع اخراج نخواهد شد به این اعتراضات ادامه خواهیم داد". مجتمع فولاد سازی ترنی ایتالیا در یک صد کیلومتری شهر رم واقع شده و بزرگترین کارخانه تولید فولاد اینوکس در اروپا می‌باشد.

کارگران کارخانه آبکامه سمنان، ۳ ماه حقوق دریافت نکرده اند!

کارگری از کارخانه آبکامه سمنان، روز یکشنبه ۲۵ آبان ماه، از تعویق ۳ ماه حقوق ۲۲ کارگر خبر داد و اطلاع رسانی کرد که کارگران قرارداد موقت این کارخانه طی سه ماه گذشته هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند و تنها چند کارگر که با قرارداد دائمی کار می‌کنند توانسته‌اند موقوفات حقوقی خود را به یک ماه کاهش دهند. بر اساس این گزارش مجموع کارگران دائمی و موقت این کارخانه تا پیش از آغاز سال جاری به ۵۲ نفر می‌رسید اما در سال جاری تنها ۲۲ نفر کارگر با سابقه کار ۲۰ ساله در این کارخانه باقی مانده و کار می‌کنند.

برای آشنائی با دیدگاه ها و تحلیل های چریکهای فدائی خلق ایران از سایتهای زیر دیدن کنید.

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

ENGLAND

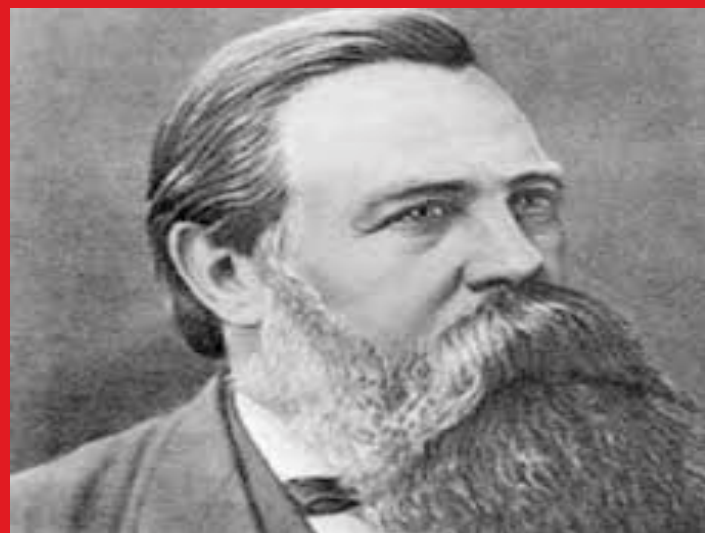
آدرس پست الکترونیک

E-mail

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

“زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم، و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پروتتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آن ها بطور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آن ها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی که آن ها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است درست مثل قتل عمد توسط یک فرد، قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهراً قتل نیست، زیرا که کسی قائل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی است تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد، محرز است“

(فردریک انگلس، “وضع طبقه کارگر در انگلستان“)

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر